

W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy sąd krajowy powinien uwzględnić niezgodność z prawem wspólnotowym tego rodzaju zobowiązania, które odpowiadają treści prawa krajowego, w ramach postępowania o zatwierdzenie zobowiązania operatora sieci połączeń do udziału w kosztach?

⁽¹⁾ Dz.U. L 192, str. 10

⁽²⁾ Dz.U. L 199, str. 32

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 21 marca 2007 r. — Salvatore Aiello i in. przeciwko Comune di Milano, Sindaco del Comune di Milano, Comitato tecnico-scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle infrastrutture e dei trasporti, Ministero dell'interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano s.p.a., Metropolitana milanese s.p.a.

(Sprawa C-156/07)

(2007/C 140/15)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Salvatore Aiello i in.

Strona pozwana: Comune di Milano, Sindaco del Comune di Milano, Comitato tecnico-scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle infrastrutture e dei trasporti, Ministero dell'interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano s.p.a., Metropolitana milanese s.p.a.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 2 dyrektywy 337/1985 ⁽¹⁾ w części stanowiącej, iż podlegają ocenie wpływu na środowisko przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko naturalne oraz że przedsięwzięcia te są zdefiniowane w art. 4, należy interpretować: w ten sposób, iż jakiegokolwiek przedsięwzięcie, które znacząco oddziałuje na środowisko, podlega ocenie wpływu na środowisko, nawet jeśli nie zostało ono wymienione w załącznikach I lub II do dyrektywy; czy też w odmienny sposób, iż podlegają ocenie wpływu na środowisko jedynie przedsięwzięcia, o których mowa w załącznikach I i II do dyrektywy?

2) Czy art. 4 dyrektywy 337/1985 — w zakresie w jakim pozostawia państwom członkowskim możliwość decydowania o konieczności dokonania oceny wpływu na środowisko przedsięwzięć z załącznika II w każdym poszczególnym przypadku z osobna lub według wcześniej ustalonych kryteriów, biorąc pod uwagę również kryteria, o których mowa w załączniku III — nakłada na państwa członkowskie obowiązek czy też stwarza im jedynie możliwość brania pod uwagę wszystkich kryteriów, o których mowa w załączniku III do dyrektywy?

3) Czy uchwalony przez ustawodawcę włoskiego art. 1 [dekretu Prezydenta Republiki] z dnia 12 kwietnia 1996 r. stanowi właściwą transpozycję art. 4 dyrektywy 337/1985 i jej załącznika III, skoro w przedmiocie poddawania przedsięwzięć z załącznika II do dyrektywy ocenie wpływu na środowisko nie przewiduje on kryterium kumulacji przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami, o którym mowa w załączniku III do dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 175, str. 40.

Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-161/07)

(2007/C 140/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: E. Traversa i G. Braun, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że w zakresie w jakim dla dokonania wpisu spółki w rejestrze handlowym na wniosek obywateli nowych państw członkowskich — z wyjątkiem Malty i Cypru — ustanowiony został wymóg stwierdzenia prowadzenia przez nich działalności na własny rachunek przez przedsiębiorstwo usług pośrednictwa pracy (Arbeitsmarktservice) lub w drodze przedłożenia zaświadczenia o zwolnieniu, przy czym dla stwierdzenia działalności na własny rachunek wspólników spółki osobowej oraz udziałowców mniejszościowych spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, którzy, zwykle w ramach stosunku pracy, świadczą pracę na rzecz spółki, należy przeprowadzić postępowanie ustalające, w okresie trwania którego, maksymalnie trzech miesięcy, praca na własny rachunek nie może być wykonywana, Republika Austrii naruszyła art. 43 WE
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.